

larisk Oversigt over samtlige Funktionærer, og der fandtes opført øverst: Formanden, aarlig Lønning fra 1ste Januar 1900: 3,000 Kr., hvilket var det for ham foreslaaede Honorar, samt en Tantieme og et personligt Tillæg af 650 Kr. Yderligere var der vedføjet Lovforslaget et „Budget for Aaret 1900, saaledes som det forventes at ville blive efter nærværende Lovforslag“, og der er ligeledes udtrykkelig opført: Bestyrelsens Formand, Lønning 3,000 Kr., personligt Tillæg 650 Kr. Heri er der under Lovforslagets Behandling i Folketinget kun foregaaet den Forandring, at Honoraret blev nedsat fra 2,000 Kr. til 1,400 Kr., hvortil jo kom for Formanden særlig 1,000 Kr., og som en Følge deraf er det personlige Tillæg forhøjet med Differencen, de 600 Kr. Det har saaledes været Administrationens bestemte Forudsætning, at de i Loven fastsatte Honorarer for de to Direktører skulde udbetales med det fulde Beløb, uanset at Direktørerne vare Embedsmænd, og i Overensstemmelse med den hidtidige Praksis, og der er ikke paa noget Punkt af Forhandlingerne fremkommet nogen som helst Indsigelse derimod, saa at Administrationen har været i sin gode Ret til at ordne Forholdet efter Loven paa denne Maade, saaledes som det skete under min Forgænger, daværende Finansminister Hørring. Folketingets Finansudvalg har imidlertid gjort gældende, at Lønningssloven af 26de Marts 1870 i al Almindelighed bør finde Anvendelse ogsaa paa de Stillinger, som ere omhandlede i denne Lov, og at som en Følge deraf Honorarerne kun skulde udbetales med det halve til de paagældende Direktører, for saa vidt de tillige havde andet lønnet Embede. Man har imidlertid erkendt, at det vilde være ubilligt at gennemføre denne Bestemmelse over for den nuværende Formand, og har derfor indsat en Bestemmelse paa Finansloven, hvori det udtrykkelig siges, „at saalænge Bestyrelsens nuværende Formand forbliver i den af ham allerede før 1ste Januar 1900 beklædte Direktørstilling, skal Bestemmelsen i Lov af 26de Marts 1870 § 5 ikke komme til Anvendelse med Hensyn til den ham ved Lov af 7de April 1900 tillagte Lønning, derunder indbefattet Tantieme.“ — Den anden Anmærkning, som findes opført vedrørende Statsanstalten, omhandler den for Tiden ledige Stilling som 5te Direktør, og der bestemmes da, at: „Saafremt den ledige Stilling som 5te Direktør skulde forblive ubesat i nogen Del af Finansaaret 1901—1902, kan der

tilstaas den i Stillingen konstituerede et Honorar, svarende til den ved Lov af 7de April 1900 for Stillingen fastsatte Andel i Tantiemen, dog ikke ud over et Beløb svarende til 1,200 Kr. aarlig.“ Det vil altsaa ses, at begge disse Anmærkninger, for saa vidt angaar deres Indhold og Realitet, kun godkender den Ordning, der var truffen af Administrationen, og dette blev ogsaa fra min Side udtrykkelig udtalt ved 2den Behandling i Folketinget, hvor jeg med Hensyn til det sidstnævnte Ændringsforslag om Konstitutionen udtalte: „Det forekommer mig, at der egentlig ikke havde været Grund for det ærede Flertal til at stille Ændringsforslaget under Nr. 196, idet det er erkendt, at jeg har ordnet Forholdet ved Konstitution paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade“, og jeg tilføjede: „Jeg turde derfor maaske tillade mig at henstille til Udvalget at tage under Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling, om der er Grund til at opretholde denne Anmærkning, saa meget mere som den jo faktisk ikke har nogen synderlig Betydning, da Tantiemen neppe bliver ud over 1,200 Kr.“ Over for dette blev det ogsaa udtalt af Ordføreren, at han ikke forstod min Modstand imod denne Anmærkning, thi det var jo netop den Ordning, Ministeren havde foreslaaet, og han tilføjede: „Vi godkende dette og sige, at vi samstemme med denne Beregningsmaade.“ Altsaa, om Realiteten er der ingen Uenighed, og det samme gælder med Hensyn til den anden Anmærkning om Formandens Lønning, idet det ogsaa godkendes, at han vedblivende faar den Løn, som af Minister Hørring var anvist ham i Henhold til Loven af Aar 1900. Det, Striden har staaet om mellem Finansudvalget og Finansministeren, er jo, at Finansministeren ikke mener, at der er nogen Nødvendighed for at optage en saadan Anmærkning paa Finansloven, som faktisk godkender de Dispositioner, der ere truffene, og dernæst, at jeg har maattet gøre Indsigelse mod den Forudsætning, ud fra hvilken disse Anmærkninger ere indsatte paa Finansloven, at Loven af 1870 skulde komme til Anvendelse ved Forstaaelsen af Loven om Lønninger ved Statsanstalten for Livsfor sikring, saa at, saafremt en ny Beskikkelse af Direktør skulde finde Sted, og man dertil ansatte en Embedsmand, man da ikke maatte anvende det fastsatte Honorar med det fulde Beløb. For det kommende Finansaar ville disse Anmærkninger for saa vidt i og for sig ikke frembyde nogen Vanskelighed. De foreslaaede Lønninger